

O zlodějském čertu a zoufalém anděli

Nastal čas vánočních svátků a v nebi měli pěkně napilno, jelikož všichni lidé spěchali a různě zmatkovali, čímž si mohli přivodit úraz a strážní andělé je nestíhali hlídat. Avšak nejmladší z nich se pořád neměl k práci a Bůh nevěděl, jak ho zapojit. Až jeden den, kdy mělo být všechno stejné jako v předešlých, se objevil problém. Z pekla vylezl čert a hned začal lidem škodit a krást dárky pro jejich děti. V nebi se rozhodlo, že toho líného pošlou na svět všechno dát do pořádku. Náš vyslanec však nevěděl, jak má čerta donutit odejít zpátky. Zkoušel přemlouvání a smlouvání, avšak nic nepomáhalo. Začínal být zoufalý. Letěl tedy do nebe s dojmem, že on není ten pravý na zahánění čertů, a znovu se o žádnou práci nepokoušel. Ostatním se raději vyhýbal. Bůh nebyl k němu nijak přívětivý a poslal ho na Zem znovu se slovy: „A bez čerta se nevracej!“ Náš anděl hodně dlouho přemýšlel, až se rozplakal v jedné z ulic městečka, kde měl čerta hledat. Byla mu zima a v té temné ulici se začal bát každého šelestu a třepotu křídel můry fascinované lucernou, která se rychle přibližovala. Ani nedutal a jen se schoulil pod svá křídla v naději, že ta věc jen přejde a nechá ho být. Náhle však zvuky utichnou a z temnoty se ozve slabý hlásek. Našel ho jeden malý chlapec a hned se jej zeptal, proč tak nařiká a brečí, a jestli nepotřebuje pomoci. Anděl jen odsekl a pyšně odešel. Po chvíli si ale začal uvědomovat, že to sám nemůže dokázat, a tak se rychle obrátil a utíkal zpět na to místo, kde se střetl s chlapcem. On však už tam nebyl. Celý ustrašený se rozhlédl kolem, ale neviděl nikoho. Hoch tušil, že ho bude potřeba, a tak se zastavil o jednu ulici dál a počkal na anděla. Spolu se vydali domů, kde přečkali noc. Ráno náš vyslanec všechno řekl chlapci a začali vymýšlet plán, jak čerta chytit. Říkali si všechno, co má rád a co naopak nemá rád takový čert. Dohodli se na tom, že mu připraví past v jednom z obchodních domů. Past se skládala hlavně z rachejtle u vchodu, aby se čert lekl a propadl se skrz podlahu dolů do dolního patra, kde už na něj čekal bazének s vodou. Vše bylo dokonale promyšleno, ale jak zajistit, aby tam nevkočil žádný člověk? Nakonec se to vyřešilo tím, že našli ceduli s nápisem: „Pozor! Kluzká podlaha!“ Když majitel obchodu večer zamykal, nechali se schválně zavřít uvnitř a vyčkávali, až se objeví čert. Jak tak ubíhal čas, začali pochybovat o tom, že se tu dnes vůbec ukáže. Naštěstí se ďábel dostavil zrovna s úderem dvanácté. Rozbil okno výlohy a rozhlížel se kolem, co zde mají. Chlapec zapálil doutnák a zacpal si uši. Padla rána a čert se tak lekl, že si opravdu nevšiml otvoru v podlaze, a už se cachtal ve vodě. Tam ho chlapec s andělem svázali a eskortovali do nebe. Zde proběhl soud a čert musel za své činy nejen všechno vrátit, ale ještě pracovat místo našeho hrdiny. A náš anděl? Ten se stal andělem strážným zrovna tomu chlapci, který mu pomohl.

Jan Crhonek , 14 let

Kvarta Gymnázia Trhové Sviny